

svém soukromém bytě vyučuje několik žákyň klavíru, neoprávněné provozování soukromé školy hudební a přestoupení předpisu cís. nař. č. 309/1850, posoudil sporný případ po stránce právní nesprávně, pročez bylo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 6648.

Samospráva obecní. — Administrativní řízení.
— **Řízení před nss-em (Slovensko):** Jednotlivec není ani jako poplatník obecní ani jako člen obecní rady, finanční komise a obec. zastupitelstva legitimován ke stížnosti na nss proti rozhodnutí, kterým dozorčí úřad odepřel schváliti pronájem a prodej obecního majetku.

(Nález ze dne 15. června 1927 č. 13.197.)

Věc: Dr. Tivadar U. v L. proti župnímu výboru župy Podtatranské v Liptovském Sv. Mikuláši o kompetenci ke schválení pronájmu a prodeje obec. majetku.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e o d m í t á j a k o n e p ř í p u s t n á.

D ů v o d y: V sezení 21. února 1925 obecní zastupitelstvo v L. se usneslo, aby smlouvy uzavřené dne 11. a 14. ledna 1924 mezi městem L. a Drevoobchodnou účast. společností v B. o pronájmu obecní pily a těžby dříví z obecních lesů na léta 1925—1930, byly vzhledem k tomu, že jmenovaná společnost hodlá své závody na Slov. likvidovat a za tím účelem žádá za propuštění ze smluvních závazků, přeneseny na firmu Bratia R., a aby usnesení to bylo předloženo okr. výboru k schválení. Vynesením z 23. května 1925 odepřel okresní výbor žádané schválení z důvodů věcných. Proti tomu se st-l odvolal, namítaje, že usnesení obecního zastupitelstva z 21. února 1925 vůbec schválení dohlédacího úřadu nepotřebovalo, že následkem toho přenesení uvedených smluv na firmu R. je perfektní, a z toho, že okr. výbor nyní schválení odepřel a město se tomu podrobilo, hrozí obci nebezpečí, že právě uvedená firma bude proti ní uplatňovati náhradní nároky pro nedodržení smlouvy. — Toto odvolání vyřídil okr. náčelník jako předseda okr. výboru rozhodnutím z 15. července 1925 odmítnuv je pro nedostatek aktivní legitimace st-lovy. — K dalšímu odvolání st-lovu zrušil župní výbor nař. rozhodnutím vynesení z 15. července 1925, podrobil odvolání st-lovo z usnesení okr. výboru z 23. května 1925 meritornímu zkoumání a zamítl je z důvodů věcných. V odůvodnění dokazuje nejprve rekursní legitimaci st-lovu a dále dovozuje, že usnesení ob. zastupitelstva z 21. února 1925 po zákonu schválení dozorčího úřadu sice nevyžadovalo, že však okr. výbor přes to byl kompetentním o schválení rozhodovati a je odepřít, poněvadž obec podle čl. 31 a 41 smlouvy z 11. ledna 1924 výslovně si vymínila, že přenesení smlouvy na jinou osobu nabude platnosti a je pro obec závazno jen na základě schválení kompetentní vrchnosti, t. j. bezprostředního úřadu dohlédacího. Ve věci samé župní úřad shledává výrok okr. výboru, jímž přenesení smlouvy na firmu R. schváleno nebylo, správným, poněvadž z usnesení toho městu žádné výhody nekynou.

O stížnosti podané do tohoto rozhodnutí nss uvážil:

Podle § 2 zák. o ss je legitimován stěžovati si k nss-u pouze ten, kdo tvrdí, že mu nezákonným rozhodnutím neb opatřením správního úřadu bylo ublíženo v jeho právech.

St-l podává stížnost jednak jako člen rady, fin. komise a zastupitelstva města L., jednak jako poplatník této obce.

V prvním směru nelze mu vůči nař. rozhodnutí vůbec přiznati stížní legitimace. O porušení jeho subj. práv v této relaci mohla by býti řeč jenom tehdy, kdyby meritálním obsahem nař. rozhodnutí byl výrok o právech, která st-li přísluší jako členu toho kterého kollegia. (Srv. nář. Boh. 587/20 adm.). Meritálním obsahem nař. rozhodnutí není však výrok o členských právech st-le, nýbrž úprava určité hospodářské záležitosti obce. Takovým výrokem může býti sice zasaženo do práv obce, nikoli však do práv některého jejího orgánu. Uplatňovati pak subj. práva obce není st-l jako člen obecních kolegií legitimován.

Než ani pokud si stěžuje jako poplatník obce, nelze st-li přiznati legitimaci. Stížnost napadá výrok, kterým se usnesení ob. zastupitelstva schválení odepírá. Jde tedy o výrok, jímž nadřízený úřad vykonává své dozorčí právo vůči obci. Byla by tedy arcit' obec legitimována, aby se dovolávala ochrany svého práva na samosprávu, měla-li by za to, že dozorčí zásah stal se nezákonně. Jednotlivému poplatníku obce však jako takovému z usnesení ob. zastupitelstva, kterým se činí nějaké opatření v oboru hospodářské správy obecní, nevzchází subj. právo na to, aby usnesení to bylo zachováno v platnosti a nemůže tedy tvrditi nějaké porušení svých subj. práv, vysloví-li dohlédací úřad, že usnesení to podléhá jeho schválení a že schválení to se neuděluje. Jeví se tedy stížnost i s tohoto druhého hlediska nepřipustnou, a bylo ji proto odmítnouti.

Č. 6649.

Pozemková reforma: Je nezákonné, jestliže stpú k žádosti vlastníka za ponechání nemovitostí podle § 20 příd. zák. — zjistiť, že některé ze žádaných nemovitostí krásami přírodními jsou a některé nejsou, — rozhodne záporně o poslednějších, avšak rozhodnutí o prvnějších odloží.

(Nález ze dne 17. června 1927 č. 13.401.)

V ě c: Dr. Klement M. v K. proti státnímu pozemkovému úřadu o ponechání nemovitostí.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí, pokud odepřelo rozhodnouti o nároku dle § 20 příd. zák. na propuštění parcely čís. . . . a části parcely čís. . . . v K., zrušuje se pro nezákonnost; jinak se stížnost zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: — — — —

Nař. výměrem ponechal žal. úřad st-li podle § 20 příd. zák. nemovitosti o výměře 95 ha 01 a 48 m², naproti tomu zamítl však žádost za ponechání nemovitostí reklamovaných jako »lázně a zasilatelství zřídla v K.« až na lázeňský park, ohledně něhož rozhodnutí odložil, a uvedl, že plochy ony nespádají pod ustanovení § 20 příd. zák. — — — —